

Dom i kommissionen

[Oversigtsbilleder](#)

Prøveprocurator Mundt som Actor mod

- 1) Arrestanten Peder Pedersen Skjødte,
- 2) Arrestantinden Ane Pedersen, Mads Hansens Enke, og
- 3) Arrestanten Hans Christian Hansen.

Efterat det i Anledning af en opstaaet Formodning om, at Huusmand Mads Hansen af Stubdrup Mark i Veile Amt, der i December Maaned f.A. var fundet druknet i Vester Nebel Aa, var bleven myrdet, uden at det ved den af den ordinaire Underdommer indledede Undersøgelse var lykkedes at tilveiebringe nærmere Oplysning desangaaende og navnlig om Gierningmaaden til Mordet, ved alh. Rskr. af 21 Februar d.A. var overdraget undertegnede Criminalretsassessor Behrend at fortsætte den i fornævnte Anledning paabegyndte Undersøgelse og iøvrigt foretage de nødvendige Skridt for at tilveiebringe Oplysning i den nævnte Sag, og den saaledes nedsatte Undersøgelsescommission havde tilendebragt sine Undersøgelser og om Udfaldet af samme givet Indberetning til Justitsministeriet, - er det ved alh. Commissorium af 20de Marts næstefter overdraget nærværende Commission yderligere at undersøge og paakjende den nævnte Sag, under hvilken de efternævnte Personer tiltales for de ved hver især anførte Forbrydelser, nemlig:

- 1) Arrestanten Peder Pedersen Skjødte for Mord, Brandstiftelse og Krænkelse af Gravfreden
- 2) Arrestantinden Ane Pedersen, Mads Hansens Enke, og
- 3) Arrestanten Hans Christian Hansen. Begge for Meddelagtighed i Mord

I Arrestanten Peder Pedersen Skjødte er ved egen af det i øvrigt Oplyste bestyrkede Tilstaaelse overbevist at have gjort sig skyldig i de ham paasigtede Forbrydelser og hvad først angaar Sigtelsen for Mord, ere de nærmere Omstændigheder herved efter det Oplyste og navnlig ogsaa Arrestantinden Ane Pedersen, Hansens Enkes, Forklaring og Tilstaaelse i det Væsentlige følgende.

Efterat der d 3 December f A var indkommen en Anmeldelse til Jerslev-Brusk Herreds Contoir i Kolding om at Huusmand Mads Hansen af Stubdrup Mark var fundet druknet i Vester Nebel Aa, og Fogden i den Anledning havde indfundet sig paa den Afdødes Bopæl samt antaget Districtslæge ved en foreløbig Undersøgelse af Liget havde forefundet et rundt Hul aldeles ligt et Skudskaar i Underlivet med tilsvarende Hul i den Afdødes Klæder, uden at det oplystes, hvorfra dette hidrørte, idet det angaves, at Saaret muligen kunde hidrøre fra Spidsen af en Brandhage, som var benyttet til at drage Liget op af Vandet med, blev der d 6te fM foretaget en legal Obductionsforretning af Physicus og Districtslægen, ved hvilken der ifølge det af den afgivne Visum et Repertum fandtes i Hjertehulen omtrent 1 Tomme under Brystbenets Spids og lidt til venstre for Midtlinien et Saar af cirkelrund Form, hvis Diameter var $1 \frac{1}{4}$ Tomme og hvis Rande vare let takkede, og i den øverste Deel af Underlivshulen en Deel Hagl (i alt 11 a 12) samt en større Klump, der viste sig at være Papir, hvorpaa man endnu kunde læse det Trykte, ligesom der til høire og til venstre herfra i det Maven opfyldende Blodcoagul fandtes Stykker af Tøi baade Lærred og Vadmél. Obducancerne erklærede derfor at Saaret var et absolut dødeligt Skudskaar og ikke frembragt med nogen Brandhage, at den Afdøde dog maatte antages endnu at have aanded, efterat være kommen i Vandet omend Aandedrættet vel kun

havde været svagt og Bevidstheden borte samt at der efter samtlige Omsthd (Omstændigheder?) navnlig ogsaa Skuddets Retning næppe forelaa noget Selvmord. – Under den fortsatte Undersøgelse angav Arrestantinden at hendes Mand var bleven dræbt af Arrestanten Skjødte uden Foranledning fra hendes Side og endog imod hendes udtrykkelige Formaning, for at bringe hende sammen i Ægteskab med Arrestanten Hansen, hvem hun havde lært at kjende, imedens han var i Militærtjeneste i Kolding som Dragon, men Rigtigheden heraf benægtede Skjødte i længere Tid, indtil han for Undersøgelingscommissionen afgav Tilstaaelse om at have myrdet afd. Mads Hansen efter dennes Hustru Arrestantindes Tilskyndelse hvilket denne nu ogsaa erkjendte.

Arrestantinden, der i Marts 1861 i en Alder af 17 Aar var efter hendes Faders Raad blev gift med hendes afd. Mand, der da var 36 Aar gammel, følte sig ikke lykkelig i sit Ægteskab, skiøndt hun erkjender, at hendes afd. Mands Forhold imod hende stedse var godt, og kom efterhaanden i Forhold til andre Mandspersoner. I Efteraaret 1866 traf hun saaledes sammen med Arrestanten Hansen paa en Dansebod i Kolding og mødtes derefter jævnligt og havde legemlig Omgang med hinanden, idet hun efter sin Forklaring havde fattet Kjærlighed til ham, ligesom han d 15 Novbr s A besøgte hende i hendes Hjem og endog tilbragte Natten herefter, uden at hendes Mand skal have mærket hans Nærværelse. Efter Arrest. Hansen var vendt tilbage til sit Hjem i Fyen, besøgte hun ham der d. 27 December, men Forholdet blev derefter afbrudt, indtil hun i det paafølgende Aar Mai Maaned henvendte sig til sit Sødskendebarn, Arrestanten Skjødte, hvem hun betroede sit Forhold til Hansen og sit Ønske om at blive af med sin Mand i hvilken Anledning Skjødte, der lovede at tage sig af Sagen, tilskrev Arrest. Hansen et Brev som havde til Følge at denne i Juni Maaned reiste til Kolding og fornyede Forbindelsen med Arrestantinden samt gjøre Bekjendtskab med Arrestanten Skjødte. Under stadig Brevvexling fortsattes Forbindelsen og i Juli Maaned gjorde Arrestantinden et Gjenbesøg hos Arrestanten Hansens Familie, ligesom Arrest. Hansen i Octb. f A paa Hiemreise fra Randers hvor han havde været indkaldt til Tjeneste, lagde Veien over Kolding og en Aften ledsaget af Arrest Skjødte besøgte Arrestantinden i hendes Bopæl.

Efter Arrestantindens Forklaring har hun lige fra det Øieblik hun blev bekjendt med Arrestanten Hansen, hvem hun allerede 3die Gang de vare sammen, vil have fortalt, at hun var gift, næret det Ønske, at blive af med sin Mand og har hun ogsaa til Arrestanten Hansen yttret Haab om at han vilde døe om 1 eller 2 Aar, da han havde et svagt Bryst, men da hun i Mai 1867 henvendte sig til Arrest. Skjødte om at blive af med sin Mand, var det hende allerede bevidst at dette ikke kunde skee paa anden Maade, end ved at han tog Livet af ham, hvilket Skjødte ogsaa strax villig gik ind paa, ligesom der ogsaa under Sammenkomsten med Arrestanten Hansen den 5te Juni blev talt om at skaffe Mads afveien paa en saadan Maade, at det maatte forstaaes at han skulde dræbes, skjønt dette ikke ligefrem udtaltes, og billigede Arrestanten Hansen efter hendes Forklaring denne Aftale og lovede ikke at glemme Arrestanten Skjødte. Denne Arrestant har derimod paastaet, at der dengang endnu ikke var Tale om at der skulde øves noget Ondt mod Mads, skjønt han lovede dem sin Hjælp for at de kunde komme sammen [Efter at Arrest. Hansen var reist hjem igjen i Juni Maaned f A har Arrest. inden efter Arrest. Skjødtes Forklaring hyppigt talt med ham om at rydde hendes Mand, Mads af Veien og efter de gjensidige Besøg i Juli og October i tiltagende Grad opmuntret ham og presset ham til at udføre Gjerningen, og flere Gange sendt sin Mand ind til Arrestanten Skjødte for at denne efter Aftale skulde dræbe ham, naar han fulgte ham hjem, hvilket imidlertid ikke skete, da han ikke kunde bestemme sig dertil. Arrest. Skjødte skulde efter sin Forklaring have 300 rd. af Arrestantinden, ligesom Arrest Hansen, ligesom Arrest. Hansen havde lovet ham 200 rd., medens Arrestantinden derimod forklarer, at Arrest. Skjødte først forlangte en Sum Penge nemlig 300, men dog lod sig nøie med et Sæt

Bryllupsklæder samt Mads Klæder, når han var død, og ligesom hun i Løbet af Sommeren lod ham faa Smør 4 a 8 sk billigere pr Pund end hun kunde faa hos Kjøbmanden. For at faa en bequem Leilighed til at udføre Mordet, om hvis Udførelse Arrest. Skjødte og Arrestantinden erkjendte begge at have været fuldstændig enige, indgav Sidstnævnte sin afd. Mand Ideen om at lade opføre en Vognport ved Hjælp af Arrest. Skjødte, hvorved denne kunde faa Anledning til at komme i Huset. Arrest. Skjødte kom ogsaa Fredagen d 29 November f A over til Mads Hansens Bolig i Stubdrup og medbragte Krudt og Hagel samt en dobbeltløbet ladt Bøsse, som han dog tog hjem med om Aftenen, men medtog den paany Løverdag Morgen og skjulte den i Tørvehuset de følgende Dage. Mandag Eftermiddag d 2 December gik Arrest. og afd. Mads Hansen, der vare blevne enige om at stæle et Træ i den nærliggende Skov, hvilket Arrestantinden netop havde raadet dem at tage ____ istedetfor i en fjernere liggende, for at det paatænkte Mord, naar det var udført, lettere kunde faa Udseende af et Selvmord, ud for at udsøge et saadant, som de kunde stæle samme Nat og tilbragte derpaa Aftenen sammen, idet Arrest. og Arrestantinden aftalte endog i Mads Hansens Overværelse, der var tunghør, at Mordet skulde udføres samme Nat, og forblev Arrestantinden, der paa Grund af sin frugtsommelige Tilstand ikke kunde sove, oppe efter hendes Mand og Arrestanten vare gaaet til Sengs og vækkede dem Kl. omtrent 1½ efter at have lavet Kaffe til dem, som de drak, hvorpaa de forlod Huset Kl. omtrent 2. Arrest. Skjødte, der foruden en Saugⁱ medtog sin i begge Løb med Hagl ladte Bøsse under Paaskud af at de muligen kunde træffe nogle Ænder i Aaen, fulgte nu med afd. Mads Hansen, idet han gik paa dennes høire Side og bar Bøssen i venstre Arm, over Ferup Veien og langs med Vester Nebel Aae, og da de kom til et Giærde tæt ved Aaen, spændte han Hanen paa det venstre Løb for at fuldbyrde Mordet. Da de vare komne over Giærdet, aftrak Arrestanten derpaa, idet Bøssen hvilede i hans venstre Arm, den spændte Hane, idet han var vis paa, at Skuddet efter deres Stilling til hinanden maatte ramme Mads, der ikkun var fjernet fra Bøsseløbene i en Afstand af ¼ Alen, i Brystet eller Underlivet og i den bestemte Hensigt efter den forud lagte Plan at dræbe ham. Efter hans Forklaring sagde Mads Hansen, efter at Skuddet havde truffet, ikke Andet end "Aae ja ja" og styrtede derefter af sig selv i Aaen idet Bredderne paa det Sted hvor de gik, vare meget steile, og Arrestanten lod ham ligge og gik hiem til Arrestantinden og fortalte hende det Passerede, medens Sidstnævnte dog paastaar, at Arrest. ikkun sagde, at han havde pirret Mads i Aaen, men ikke at han havde skudt ham, hvilket hun først vil have faaet at vide, da Haglene ved Obductionsforretningen bleve fundne i Liget. Efterat Arrest. havde spist og drukket hos Arrestantinden og prøvet 2 af den Myrdedes Frakker paa ____, samt aftalt, hvad de skulde forklare om det Passerede, gik han hiem om Morgenen, men kom igjen om Middagen og deltog med en Nabo i at lede efter Liget, som ogsaa af denne blev fundet liggende i Aaen i en kort Afstand fra det Sted, hvor den Myrdede efter Arrests Forklaring var styrtet i Vandet. Arrest Skjødte, der i øvrigt har forklaret, at han aldrig havde havt et ondt Ord med afd. Mads Hansen, men tvertimod levede med ham, som de vare gode Venner, er saaledes overbevist at have efter Tilskyndelse af dennes Hustru, Arrestantinden Ane Pedersen, med Overlæg skilt ham ved Livet.

Forsaavidt Arrestanten endvidere sigtes for Brandstiftelse, er han paa samme Maade overbevist at have gjort sig skyldig i 3 Brandstiftelser.

Han har saaledes Natten mellem den 30te og 31 Mai 1858 uden foregaaende Aftale med Nogen stukket Ild paa et Huus paa Harthe Mark, der tilhørte hans Broder, Søren Pedersen Skjødte, hos hvem han dengang opholdt sig, og hvem han var bleven vred paa, uden at han nu vilde kunne erindre hvorfor. Foruden Arrests Broder og Hustru, Sidsel Marie Jensen var Huset beboet af hans Forældre, Peder Fransen Skjødte og Hustru, som vare paa Aftægt hos Sønnen. Da Arrestanten kom hiem om Aftenen forinden de Andre, tog han en

Haandfuld Blaarⁱⁱ paa Loftet og stak det op i Taget udvendig paa Husets vestre Gavl, længst borte fra Sovekamrene, der vare i den østre Ende af Huset, som var bygget i en Vinkel, og da Familien derefter var kommen hjem og gaaet i Seng med Undtagelse af hans Fader, gik han ud, slog Ild i et Stykke Fyrsvamp og fæstede derpaa den brændende Svamp ved Hjælp af en Knappenaal fast i Blaaren. Idet Arrestanten nu antog, at Ilden nok ville fænge af sig selv, gik han igjen ind i Huset og i Seng i samme Værelse hvor hans Fader ogsaa var gaaet til Sengs. Klokken mellem 12 og 1. Noget efter stod Huset i lys Lue og nedbrændte aldeles, men Beboerne opdagede Ilden itide og reddede dem ud af Huset, ligesom en Deel Indbo blev reddet. Ved Branden, som Arrestanten vil have foranlediget fornemmelig for at hævne sig paa Broderen, men tillige for at faa Arbejde ved Stedetds Gjenopbyggelse, led Søren Pedersen, skjøndt Stedet var assureret for 200 Rdl, hvoraf blev udbetalt 192 Rd, Tab, idet kun de 9 Fag af 13 var assurerede, ligesom der ogsaa for 40 Rdl uassureret Indbo for ham, og hans Fader mistede Indbo og Klæder til en Værdi af 30 Rdl, men begge have frafaldet Krav paa Erstatning.

Arrestanten har derhos efter sin Forklaring efter Forslag af Arrestantinden Ane Pedersens Fader afdøde Peder Pedersen Teglblænder sat Ild paa dennes Hus paa Stupdrup Mark, der afbrændte Natten til d 11 August 1860, idet afd. Peder Pedersen efter Angivende havde lovet ham at han, naar han vilde afbrænde Stedet for ham, der var daarligt og raaddent, skulde faae Arbeidet ved dets Gjenopbyggelse og i Arbeidsløn herfor samt for Brandstiftelsen faa i alt 50 Rdl. Da Arrestanten var gaaet ind herpaa, gik han den paa___ Nat hen til Stedet, der bestod af et Stuehuus og et lige overfor beliggende Udhuus, stak noget Blaar op i Taget paa Stuehusets nordvestlige Hiørne ved et til samme stødende Halvtags Tørvehuus, antændte et Stykke Fyrsvamp og hæftede den brændende Svamp i Blaaret, hvorefter han, der antog, at Ilden nok vilde fænge, gik hjem igjen uden at vække det antændte Huses Beboere, der laae og sov omtrent midt i Huset og ikke vare underrettede om at Ilden vilde blive paasat den Nat. Stuehuuset nedbrændte heelt, hvorimod Udhuset blev staaende, men Beboerne, der bestod af Eieren og hans ovenmeldte Datter samt et Fruentimmer Else Cathrine, Vind Kraghs Hustru, der var i Besøg tillige 2 Børn hun havde i Pleie, bleve itide vækket, saa at Ingen af dem kom til Skade. Stedet var assureret for 350 Rdl hvoraf blev udbetalt 343 Rdl 3 Mark, men beboerne mistede en Deel uassureret Løsøre, hvoriblandt Peder Jørgensen led et Tab af 13 a 14 Rdl Værdi, og Kraghs Hustru mistede nogle Smaagienstande af ca 3 Rdl Værdi og Børnene noget Tøi til en Værdi af ca. 2 Rdl uden at der dog for Beboernes Vedk. er nedlagt Paastand om Erstatning.

Natten mellem den 21 og 22 Marts 1861 har Arrest. endelig efter Opfordring af Husmand Mads Madsen af Harthemark afbrændt et fugtigt beliggende Hus, som tilhørte dennes Stedfader Peder Jensen Giesten og som han havde overtaget mod Aftægt til hans Moder og Stedfader, men som han var utilfreds med, fordi det laa i en forkjert Retning, havde en daarlig _____ og ikke var indrettet efter hans Ønske. De bleve enige om hvad Mads Madsen, der har været inddraget under Undersøgelsen men senere har seet Leilighed til i Arresten at aflive sig ved Hængning, ogsaa har vedkjendt Rigtigheden af, at Arrestanten mod en Betaling af 20 Rdl og Arbeidet ved Husets Gienopførelse, skulde afbrænde Stedet en Nat, uden at Madsen dog vilde vide Tiden bestemt, og at Ilden skulde paasættes i et Skuur i det sydøstlige Hiørne, for at Ilden, da Stedet dannede en Vinkel, strax kunde bemærkes.

(billede 3753)

Efter de saaledes trufne Aftaler udførte Arrestanten Ildspasættelsen med at stikke noget Blaar op i Taget paa det anførte Sted og antændte dette ved med en Knappenaal at fæste et Stykke tændt Fyrsvamp deri, og fjernede sig strax, uden at vække nogen af Beboerne, der bestod af Mads Madsen og dennes Moder,

Peder Jensen Giestens Hustru, Ane Kristine Jensdatter, idet hendes Mand var fraværende i Tjeneste som Røgter i Vranderup, som begge maatte forlade Stedet nøgne, og ikkun fik reddet Hesten og Kiøerne, medens 1 Kalv og 6 Faar indebrændte, ligesom en Deel uassureret Løsøre brændte eller blev beskadiget. Hele udhuset samt Stuehuset paa Ydermurene nær, brændte, og af Assurancesum 320 Rdl blev der udbetalt 267 Rdl. Arrestanten, der ved sin Bortgang havde set Stedet i Brand, forinden han naaede sin Bolig hos sin Broder, fik senere af Madsen den lovede Betaling og Arbeidet ved Husets Gienopførelse.

Med Hensyn til de ommeldte 3 Brandstiftelser har Arrestanten paaberaabt sig, at han ikke i noget af de ovennævnte Tilfælde har anseet Beboernes Liv udsat for Fare, idet han ved den første Leilighed selv forblev vaagen og vilde have gjort Anskrig, hvis hans Fader ikke var vaagnet, og ved de andre Leiligheder antog, at de _____ som havde _____ til Forbrydelsen, selv vilde passe paa, men om man med Hensyn til Brandstiftelsen paa Søren Pedersen Skjødtes Huus vil lægge Arrestantens Forklaring til Grund, hvorefter han ikke vil have indseet, at Andres Liv derved udsattes for aabenbar Fare, men at derimod statueres, at Arrestanten ved de tvende andre Brandstiftelser maa have indseet, at saadan Fare var tilstede, efter den Tid paa hvilken Ilden paasattes og at Beboerne, efter hvad der er oplyst, ikke vare underrettede om Tiden, paa hvilken Ilden vilde udbryde, men tværtimod maa antages at have sovet uden at Arrestanten foretog noget for at vække dem eller forud havde advaret disse

I Henseende til Sigtelsen for Krænkelser af Gravfreden, er det af Arrestanten vedgaaet, at han, der ønskede at komme i Besiddelse af en Bog "Cyprianum" kaldet, som han havde hørt, at en paa Jorderup Kierkegaard begravet Mand skulde have faaet med sig i Kisten, har en Nat i Marts Maaned 1863 i Selskab med sin senere fraskilte Hustru Mariane Christensen, der medbragte en Spade, men som for øvrigt efter sin Forklaring, kun vil have antaget, at Hensigten var at nedgrave nogle saakaldte Trolddomsbøger, som hendes Mand ville skille sig ved, paa Kirkegaarden, begivet sig derhen, og derpaa gravet med den medbragte Spade ned i en Grav, som han feilagtig antog for den paagi. afd. Mands, indtil han kom til en næsten forraadnet Kiste i hvilken der imidlertid ingen Bog fandtes, hvorfor han kastede Graven tildels til igjen og gik hjem. Ved den saaledes foretagne Opgravning er for øvrigt efter hvad der er oplyst, ingen videre Skade skeet.

I Henhold til det anførte vil Arrestanten Peder Pedersen Skjødte, der er født d 27 Januar 1833, og ikke funden forhen straffet efter Dom ? være at dømme eftr Straffelovens § 190 til at straffes paa Livet, herved i Overensstemmelse med ___ hvis § 62 bortfalder Spørgsmaalet om yderligere Straf efter §§ 280, 281 og 158.

Arrestanten vil derfor blive at tilpligte at udrede i Erstatning til Landbygningernes Brandforsikkring efter den derom nedlagte Paastand Beløbet af de ovenfor anførte af samme udbetalte Branderstatninger, hvortil endnu kommer 14 rdl, der er udredet i Taxationsomkostninger eller i alt en Sum af 817 rdl 3 Mark.

II Arrestantinden Ane Pedersen, Mads Hansens Enke, der tiltales for Meddelagtighed i Mord, er, som allerede anført, med egen af det i øvrigt Oplyste bestyrket Tilstaaelse overbevist at have gjort sig skyldig i den hende saaledes paasigtede Forbrydelse, idet hun, der strax efter at hun i Efteraaret 1866 var kommet i Forhold til Arrestanten Hansen, nærede det Ønske at blive af med sin Mand for at kunne gifte sig med Arrestanten allerede i Maj sA henvendte sig til Arrestanten Skjødte og betroede ham sine Ønsker i den Retning, skjønt hun tænkte, at det ikke kunde ske uden at Arrestanten Skjødte tog Livet af hendes Mand, og samme hyppig har talt med ham om at faae Manden ryddet af Veien og opmuntret ham til denne Gierning under Løfte om Vederlag herfor og navnlig efter Sammenkomsten med Arrestanten Hansen i Juli og

October Maaned sA yderligen presset Arrestanten Skjødte til at foretage Mordet. I dette Øiemed har hun efter sin Tilstaaelse sendt sin afd. Mand ind til Arrestanten Skjødte i Kolding, for at denne, naar han fulgte ham hjem, kunde faae leilighed til at dræbe ham, og endelig fandt hun i samme Øiemed fandt hun paa Ideen om Vognportens Udførelse, ved hvilken Leilighed der blev truffen bestemt Aftale mellem hende og Arrestanten Skjødte om at Mordet nu skulde udføres, ligesom hun tilraadede at tage Træet om Natten i en nærliggende Skov, og endnu samme Aften aftalte Mordet med Arrestanten Skjødte uden at hun dog vil faae truffet Aftaale om Maaden, hvorpaa det skulde udføres og blev oppe og vækkede ham og hendes Mand for at de om Natten kunde komme ud sammen og Mordet blive fuldbyrdet. Efter Arrestantindens Forklaring og Tilstaaelse, som i alt Væsentligt stemmer med den af Arrestanten Skjødte afgivne, er det hende, der oprindelig har foreslaaet ham Mordet paa hendes Mand, Mads Hansen, og for ham opvakt Tanken om og Forsættet til at tage denne af Dage og senere er hun vedblevet med sine Tilskyndelser i stigende Grad, indtil det lykkedes hende at faae Mordet udført.

Arrestantinden, der er født d 18 Juni 1843 og ikke funden forhen straffet, vil derfor være at dømme efter Straffelovens § 52 sammenholdt med § 190 til at straffes paa Livet.

III Arrestanten Hans Christian Hansen der ligeledes tiltales for Meddelagtighed i Mord, er baade af Arrestanten Skjødte og Arrestantinden Ane Pedersen sigtet for at være medskyldig med dem i Mordet paa Sidstnævntes Mand, Mads Hansen. Det er saaledes af Arrestantinden bl A. forklaret, at hun vel i de 2 første Sammenkomster med Arrestanten Hansen havde indbildt denne, at hun ikke var gift med Mads, men kun ved et Slags Testamente bundet til ham, men at hun allerede den 3die Gang, hun traf sammen med ham, fortalte ham, at hun var gift, og at hun under Arsts Besøg hos hende i October Maaned f A yttrede til ham: "Min Mand vil ikke skilles fra mig, Vor Herre vil ikke skille os ad, der er altsaa ikke andet for, end at han bliver skaffet af Veien paa anden Maade, saa at Arrest., der aftalte med hende, at de skulde komme sammen i Mai Maaned d A, ikke kan have været uvidende om Mordplanen. Arrest. Skj har navnlig forklaret, at da Arrest. Hansen i October Maaned f A var i Kolding og fulgte med ham til Stubdrup, blev det paa Veien dertil omtalt imellem dem, at Mads skulde skaffes af Veien, paa en saadan Maade at Arrest. Hansen efter hans Mening nødvendigvis maatte forstaa, at der var Tale om et mord paa Mads, og ved denne Leilighed var det, at Arrestanten Hansen lovede ham 200 rdl __ for at skaffe ham sammen med Arrestantinden, ligesom han omtalte, at han til Foraaret vilde tage Tieneste hos hende som Karl og derefter gifte sig med hende henad Sommeren, som Arrest. antog, for dermed at afvende Mistanke fra sig selv. Saavel Arrest. Skj. som Arrestantinden ere for øvrigt enige om, at Mordet paa Mads Hansen aldrig med reene Ord er bleven omtalt imellem dem i Arrest. Hansens Overværelse, og at denne aldrig ligefrem har opmuntret dem dertil, men naar de ikke har udtalt dem tydeligere har Grunden dertil kun været den, at Arrest. Hansen efter deres Mening godt kunde forstaae, hvad Talen var om, og var enig med dem.

Arrestanten Hansen har imidlertid vedblivende benægtet, at Arrestantinden for ham nogensinde har opgivet at være gift, men derimod paastaaet, at hun angav ved sin Faders Testamente at være bunden til den Mand hun levede med uden at ville give ham nærmere Besked, idet hun ikkun antydede, at hun om 1 eller 2 Aar vilde blive løst fra dette tvungne Forhold, men ikke angav hvorledes det skulde skee. Under Arrestantindens Besøg hos ham i Fyen omtalte hun, at hun ønskede at hun var død, hvortil Arrest. vil have svaret, at hun ikke maatte gjøre en Ulykke enten paa sig selv eller paa Mads, da han ikke vilde have dermed at bestille. Da Arrest. traf Arrestantinden i Kolding i Juni Maaned f A, omtalte hun, at hun til November vilde være udløst af sit og under en Samtale med hende og Arrest. Skj om, hvorledes de skulde komme sammen,

yttrede Sidstnævnte, at det skulde han nok sørge for, hvorimod han efter Arrests. Forklaring, paa dennes Spørgsmaal om hvorledes det skulde skee, kun yttrede, at han kunde være rolig, og han ikke maatte foragte ham, ved hvilken Leilighed Arrest. Hansen erkiender, at have lovet ikke at glemme Arrest. Skj. naar han kunde gjøre det ud. Ligeledes har Arrestanten Hansen nægtet, at den enten i Octb. Md. fA eller tidligere er bleven aftalt, at Arrest. Skj skulde dræbe Mads Hansen, eller at han skulde have lovet ham nogen Betaling herfor. Arrestanten har dog senere under Forhøret erkjendt, at han, der først under Besøget hos Arrestantinden efter hendes Mands Død vil have faaet bestemt kundskab om, at hun var gift, tidligere har havt Formodning om, at det var Tilfældet, og at det var denne Hindring, der i Breve og mundtlige Samtaler omtaltes at skulle fjernes ved Hiælp af Arrest. Skj. og at han uagtet han nærede Frygt for at sigtede Arrest. og Arrestantinde kunde tænke paa at fremme Ægteskabet med Arrest. ved at gjøre en Ulykke paa Mads Hansen saa meget mere som Arrest. Skj., der lovede at skaffe dem sammen i Ægteskab, aldrig ville aabenbare sine Planer om, paa hvilken Maade det skulde skee, har saavel mundtlig som skriftlig bestyrket Arrestantinden og Arrest. Skj i deres _____ og lovet Sidstnævnte ikke at glemme ham, naar han bragte dem sammen i Ægteskabet, medens han derimod har paastaet, at det ikke har været hans Ønske at fremme Mordet som aldrig ligefrem er bleven omtalt i hans Nærærværelse, ligesom han heller ikke vil have lovet Skj. Betaling herfor eller anden ___ billiget det, men paa den anden Side heller ikke foretaget noget for at forhindre det, idet han mente, at Arrest. Skj selv maatte være ansvarlig for hvad han gjorde. Senere har han under Erkjendelse af at have afgivet den ommeldte Forklaring under Antydning? af Dommeren, at den muligvis vilde fælde ham, tilbagekaldt den som urigtig, forsaavidt han vel vil have havt Formodning om at Arrestantinden og Mads vare gifte, men ikke gjort sig nogen Tanke om, at det var Planen at rydde Mads af Veien endsige understøttet en saadan Plan, og ikkun tænkt sig at Hindringen for deres Ægteskab kunde fjernes derved, at Mads blev udacorderet eller fik Ophold paa Stedet.

Om nu end foruden Arrest. Skj og Arrestantindens bestemte Sigtelse mod Arrest. Hansen for Delagtighed i Mordet, enkelte andre oplyste Omstændigheder tyde paa at han i alt Fald har været mere indviet i Planen om at rydde Mads Hansen af Veien end han har villet erkjende, __ Arrestantindens Tienestepige Ane Marie Christensen under Eed har forklaret at have hørt denne, hvad Arrestantinden ikke bestemt har kunnet erindre, sige til Arrest. i Oct. Md. fA: Nu kommer Du ikke igien førend han er død, hermed synes at være sigtet til Arrestantindens Mand, ligesom enkelte Udtryk i de under Sagen fremlagte mellem Arrestanten og Arrestaantinden indbyrdes vexlede Breve bestyrke Formodningen om Arrest. Hansens Delagtighed, findes dog dermed inden Forklaring at maatte lægges til Grund for Sagens Paakjendelse, forsaavidt hans Forhold angaar, og efter denne findes det, selv om hans seneste Tilbagekaldelse i Henhold til dL 1-15-1ⁱⁱⁱ ikke tages i Betragtning, betænkeligt at statuere, at han ved at understøtte Arrestantinden og Arrest Skj. i deres Virksomhed for at skaffe ham og Arrestantinden i Ægteskab har handlet i den Tro eller er gaaet ud fra den Forudsætning at den, at den foreliggende Hindring, som han formodede bestod i Arrestantindens Ægteskab med Mads Hansen, i alt Fald sandsynligt ville blive fjærnet ved et Mord paa Sidstnævnte, idet hans Forklaring om at have tænkt sig Hindringens Fjernelse paa en anden Maade for ligesaa mulig og sandsynlig som ved et Mord, ikke kan forkastes.

Arrest. Hansen, der er født d 10 Julie 1842 og ikke funden forhen straffet, vil derfor blive at frifinde for Actors Tiltale.

Actionens Omkostninger, herunder Salair til Actor Prøveprocurator Mundt 40 rdl og til Defensorerne Cancelliraad Procurator Kaalund i Kolding 5 rdl udredes af Arrest. Skjødte og at Arrestantinden og Arrestanten Hansen Én for Begge og Begge for Én in salcqium? med ham deraf tilsvare 2/3.

Sagførelse har været lovlig.

Anl

Arrestanten Hans Christian Hansen bør for Actors Tiltale i denne Sag fri at være

Arrestanten Peder Pedersen Skjødte og Arrestantinden Ane Pedersen, Mads Hansens Enke, bør straffes paa Livet.

Arrest. Skjødte bør i Erstatning til Landbygningernes Brandforsikkring udrede 817 rdl 3 Mark

Actionens Omkostninger, derunder Salair til Actor Prøveprocurator Mundt 40 Rdl, til Defensorerne Procurator Salomonsen og Nellemann 25 Rdl til hver og til den __ Defensor Cancelliraad Proc. Kaalund 5 Rdl udredes af Arrestanten Skjødte, dog at Arrestantinden Ane Pedersen, Hansens Enke, og Arrest. Hansen Én for Begge og Begge for Én i ____ med ham deraf tilsvare 2/3.

Den idømte Erstatning at udredes inden 15 Dage efter d _____ hvis _____ -

d 11te Juni 1868

_____

ⁱ sav

ⁱⁱ brændbart affaldsprodukt ved Hør- og hampforarbejdning

ⁱⁱⁱ DL 1-15-1: Hvis nogen for Dom og Ret vedgaar det, som hand sigtis og beskyldis for, da maa hand det ej siden fragaa.

[Til forsiden](#)